

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.

Ἐνταῦθα ἐτήσια Φράγ. 12.

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσια » 14.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσι. » 16.

ΕΚΔΙΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Ἑλληνοτουρκικαὶ διενέξεις.

Εἰς τὴν ἡμιπέσημον «Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Βορείου Γερμανίας» ἔγραφον ἐξ Ἀθηνῶν τῇ 2 Ὀκτωβρίου «Ἐντὸς χρόνου βραχέος ὁ κ. Βίνδχαμ ἐκ τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας καὶ ὁ ὑπουργὸς Τρικούπης ἔλαβον τρεῖς συνεντεύξεις πολιτικάς. Ἐν τῇ τρίτῃ ὁ ἀγγλος ἐνεχείρισε τῷ ἑλληνι ὑπουργῷ ἀντίγραφον διακοινώσεως τῆς Πύλης πρὸς τὸν ἐν Λονδίῳ πρεσβευτὴν Μουσοῦρον, ἐν ᾗ πλὴν τῶν ἄλλων ἀπειλῶν καὶ μοιφῶν περὶ ὀπλίσεων καὶ ῥαδιοιουργιῶν ἐτόλμησεν ἡ Πύλη νὰ δηλώσῃ ὅτι θὰ ἀπέκοπτε τὴν ρίζαν τοῦ κακοῦ κατασυντρίβουσα τὴν Ἑλλάδα. Ἀκούσας ὁ Τρικούπης μετὰ πολλοῦ διαφέροντος τὰς ἀποτόμους νύξεις τῶν τουρκικῶν σχεδίων δὲν ᾤκνησε νὰ δώσῃ πρὸς τὸν κομιστὴν τοιούτων ἀγγελιῶν σαφῆ καὶ ἀναμφίλεκτον ἀπάντησιν. Ἐὰν ἡ Πύλη θέλει νὰ ἀποκόψῃ ρίζαν τὴν δυσαρέστησιν καὶ τὴν διαρκῆ ταραχὴν ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐπαρχίαις, ἡ Ἑλλάς πρώτη θὰ χαρῆ εἰλικρινῶς ἐπὶ τούτῳ, διότι ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ εἶναι ἡ ἀκατανόμαστος φαύλη ἐγχώριος διαχειρίσις ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκείναις. Αὐτὴ ἡ Ἑλλάς πάσχει οὐχὶ ὀλίγον ἐκ τῆς αὐτοῦ οἰκτρᾶς καταστάσεως, οὐδὲ ἴσχυει νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐπὶ ταύτῃ δικαίαν ἀγανάκτησιν τῶν συμπολιτῶν τῆς. Ἀπέναντι δὲ τῶν ἀπειλῶν τῆς Πύλης οὐ μόνον δὲν θὰ ἐλαττώσῃ τὰς ὀπλίσεις ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον θὰ σπεύσῃ νὰ τὰς τελειώσῃ ὅσον τάχιστα».

Ὁ δὲ ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκριτὴς τῆς περιγεσταίας «Ἡμέρας», ἀρηγοῦμενος τὰ ἐν Τουρκίᾳ παθήματα τῶν Ἑλλήνων, ἐπιλέγει τὰ ἑξῆς:

«Καὶ ἐν τούτοις ἡ Ἀγγλία ἔχει περιέργειαν νὰ μάθῃ διαπὶ ὀπλιζόμεθα καὶ πόθεν τὸ ἄξυχολον τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας ἡμετέρων σχέσεων! Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» εἶχε δίκαιον ἀγγείλας ὅτι ὑπάρχει καὶ τρίτη διακοινώσις τοῦ κ. Τρικούπη καὶ αὕτη εἶναι, ὡς ἤκουσα, ἡ ἐκτενεστέρα καὶ ἡ ἀρίστη πασῶν. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἡμέτερος ὑπουργὸς δὲν ἀνῆρει πλέον προφορικὰς ἀνακοινώσεις τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' εἶχεν ὑπ' ὄψιν ἔγγραφον διακοινώσιν τοῦ κόμητος Δέρβη καὶ ἀντίγραφον διακοινώσεως τοῦ Σερβερ πασᾶ πρὸς τὸν ἐν Λονδίῳ πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας. Τί γράφει ὁ κόμης Δέρβης εἶναι περίπου ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸν (διότι τὸ ἔγγραφον ἐγράφετο, ὅτε ὁ κ. Βίνδχαμ ἀνεκοίνου πηλεγραφικῶς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἀγγλου ὑπουργοῦ). Προστίθετο μόνον νέα τις φιλοφροσύνη τῆς Ἀγγλίας πρὸς

ἡμᾶς, ἡ φιλικὴ ἐνθύμισις ὅτι εἴμεθα ὀφειλέται τῆς καὶ ὅτι εἶναι παράδοξον νὰ δαπανώμεθα εἰς πολεμικὰς παρασκευάς, ἐνῷ δὲν ἀποτίνομεν τὰ χρέη μας. Ἡ τουρκικὴ διακοινώσις, ἧς εἰσαγγελεὺς ἐχρησίμειυσεν ὁ κόμης Δέρβης, περιέχει κατὰ κεφάλαια τὰ παράπονα τῆς Πύλης, ὧν τὰ κυριώτατα, ἐὰν δὲν μὲ ἀπατᾷ ἡ μνήμη, εἶναι τὰ ἑξῆς: «Ὅτι συνηγάγομεν δυνάμεις δυσαναλόγους πρὸς μικρὸν κράτος παρὰ τὰ μεθόρια καὶ ἀναγκάζομεν καὶ αὐτὴν νὰ ἀποσπᾷ πολυτίμους δυνάμεις ἀπὸ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου· ὅτι συνεστήσαμεν κομιτάτα πανταχοῦ τῆς Τουρκίας πρὸς στρατολογίαν ἐθελοντῶν· ὅτι προτρέπομεν εἰς στάσιν τοὺς ὑπηκόους τῆς Πύλης διὰ πάντων τῶν ὀργάνων τοῦ τύπου κ.λ.π. Ὁ μακρὸς οὗτος κατάλογος καταλήγει εἰς πεπαρησιασμένην ἀπειλήν. Ἡ Πύλη γνωστοποιεῖ τῇ φίλῃ συμμάχῳ ὅτι, ἐὰν διὰ τῆς φιλικῆς αὐτῆς μεσολαβήσεως ἡ Ἑλλάς δὲν μεταβάλῃ ταχέως διαγωγὴν, αὐτὴ δὲν προτίθεται νὰ ματαιοπονηῖ ἀντιπαλαιούσα πρὸς τὰ μερικὰ συμπτώματα, ἀλλ' ἔχει σκοπὸν «νὰ ἐκκόψῃ τὴν ρίζαν τοῦ κακοῦ». Τὸ μακρὸν τοῦτο κατηγορητήριον ἀνεσκεύασεν ἄρθρον κατ' ἄρθρον ὁ κ. Τρικούπης διὰ τῆς τρίτης αὐτοῦ διακοινώσεως, ἧς τὸ κείμενον ἐλπίζω νὰ στείλω ὑμῖν προσεχέστατα. Τοῦτου δὲ ἐπιτυχῶς γενομένου, ὑπέβαλεν αὐτὸς εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς Ἀγγλίας ἄλλο κατηγορητήριον, τοῦτο οὐχὶ πλέον ἀόριστον, ἢ ἀπὸ τῆς βάσεως ἐσφαλμένον, ἀλλὰ πεπιστωμένον διὰ μαρτυριῶν καὶ διὰ τῶν συγγραμμάτων διαμαρτυρήσεων τῆς Ἑλλάδος. Ἀπῆντησε δὲ ὡς ἔδει καὶ εἰς τὰς ἀπειλὰς τῆς Τουρκίας, ὡς γνήσιος ἀντιπρόσωπος τῆς ρίζης ἐκείνης, ἧτις δὲν φοβεῖται νὰ κοπῆ».

Ἐν τῇ «Πολιτικῇ Ἀλληλογραφίᾳ» τῆς Βιέννης ἐδημοσιεύθη τὸ κείμενον τῆς ἀπὸ 26/7 Σεπτεμβρίου διακοινώσεως τοῦ κ. Κουντουριώτου πρὸς τὸν Σερβερ πασᾶν περὶ τῶν περιορισμῶν, εἰς οὓς ὑπέβαλεν ἡ Πύλη παρὰ τὰς συνθήκας τὴν κίνησιν τῶν πλοίων ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Ἄρτας. Ἡ διακοινώσις εἶναι λίαν ἔντονος, περαίνει δὲ λέγουσα· «Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα κρίνω ἀνωφελὲς νὰ ἐπιληφθῶ μακροτέρων ἐξηγήσεων, ἀρκούμαι δὲ κηρύττω ὅτι ἡ τροποποίησις, ἣν μοι ἀνεκοίνωσεν ἡ ὑμ. ἐξ. οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, διότι οὐδεὶς δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον εἰσοδὸν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἢ εἰς ἐκείνους, οὓς ἡμεῖς θέλομεν νὰ εἰσαγάγωμεν. Ἡ α. ἐξ. ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐντέλλεται μοι λοιπὸν ν' ἀνακοινώσω ὑμῖν

ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως θεωρεῖ τὴν ἀπόφασιν τῆς Πύλης ὡς ἄκυρον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα».

Ἡ διακοινωνία αὕτη ἐνεποίησεν ἐν Εὐρώπῃ εὐάρεστον ἐντύπωσιν, ὡς καὶ αἱ προγενέστεραι διακοινωνώσεις τοῦ κ. Τρικούπη πρὸς τὸν κ. Γεννάδιον, αἵτινες, τυχοῦσαι τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ «Χρόνου», τῶν «Ἡμερησίων Νέων», τῆς «Ἐφ. τῆς Βορείας Γερμανίας», τοῦ «Φρεμδεμπλάτ» καὶ πάντων τῶν διεθνῆ σπουδαιότητα ἐχόντων φύλλων, κατεκρίθησαν μόνον ὑπὸ δύο ἢ τριῶν ἀσημάντων ἐφημεριδῶν, ὧν τὴν κρίσιν σκοτίζει ἐρριζωμένος φιλοτουρκισμός. (Παλιγγενεσία).

Νεκρολογία.

Εἰς μετὰ τὸν ἄλλον μεθίστανται εἰς τὴν αἰωνιότητα οἱ γεραίτεροι τῶν ἀρχαίων τῆς πόλεως μας οἰκιστῶν, καὶ οἱ μάρτυρες καὶ ἀθληταὶ τῆς ἡρωϊκῆς γενεᾶς τοῦ 1821. Ἐν τοιοῦτον λείψανον τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος, ὁ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ,

τέκνον τῆς ἡρωίδος νήσου Ὑδρας, ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν τὴν παρελθούσαν ἡμέραν. Οὐ μόνον φιλοπατρία, γένος λαμπρὸν καὶ βίος ἐνάρετος περιεκόσμου τὸν πολὺν γέροντα, ἀλλὰ καὶ παντοῖαι γνώσεις πολιτικαί, κοινωνικαὶ καὶ θρησκευτικαί, ἃς πείρα πολυετής, συνεχεῖς ἐν Εὐρώπῃ ἀποδημίας καὶ διατριβῆς, ἐπὶ πᾶσι δὲ μελέτη διαφόρων συγγραμμάτων, εἶχον καταστήσῃ αὐτὸν ταμεῖον ποικίλων γνώσεων, εὐάρεστον συναναστροφῆν προκαλουσῶν ὅπου καὶ ἀν' ἐσούχναζεν. Ἡ πόλις ἡμῶν ὀφείλει εἰς τὸν ἄνδρα χάριτας, διότι καὶ ὡς δημοτικὸς ἀρχων καὶ ὡς φρουρὸς τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως, πολλάκις ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἀναδεξάμενος, διέπρεψεν ἐπὶ ἀνεξαρτησίᾳ χαρακτήρος, ἐπὶ εὐθύτητι καὶ φιλανθρωπία. Ἡ Κυβέρνησις εἶχε τιμῆσθαι αὐτὸν διὰ τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ τῶν Ἱπποτῶν, καὶ ἡ πόλις ἅπασα τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ τιμῶσα ἐσπευσε νὰ κηδεύσῃ αὐτὸν μετὰ τῶν προσηκουσῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν τιμῶν. Ἐκθέσαντες ἐν συνόψει τὰ ἀνωτέρω συλλυπούμεθα μὲν τοῖς φίλοις καὶ συγγενέσιν αὐτοῦ, ὧν διαπρεπέστερος ὁ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρὸς του κ. Δ. Παρασκευᾶς, ἰατρός, δεόμεθα δὲ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας αὐτοῦ ψυχῆς.

Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη προχθές ὁ ὅσον ἀτυχῆς ἐπὶ τοσοῦτον καὶ προσφιλὴς νέος **ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΥΣΤΡ. ΙΩΑΝΝΟΥ**, ἄγων τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ὁμοίως μὲ τὸ πίπτον ἤδη τοῦ φθινοπώρου φύλλον, τὸ ὠχρόν, τὸ μεμαραμμένον, ὄπερ πναὴ μόρσιμος συναρπάζει καὶ παραφέρει, κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ δένδρου τῆς ζωῆς ὁ πολὺκλαυστος **ΙΩΑΝΝΗΣ**, καὶ εἰς τοῦ Ἄδου ἐβαραθρόθη τὰ ἄδύτα.

Νεώτατος ἔτι, ἦν ὁ προστάτης ὁ προσφιλὴς ἀπωφανισμένης οἰκογενείας, ἦν ὁ θάνατος μέχρι τοῦδε ἀπινῶς καὶ ἀνοικτιμῶνως ἐμάστισε καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐλπίδες καὶ οἱ πόθοι ἐπ' αὐτοῦ συνεκεντροῦντο καὶ παρ' αὐτοῦ καὶ μόνου ἦτε μήτηρ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ, αἱ ποθειναί, ἐδανείζοντο τὸ φῶς τῆς παρηγορίας τὸ Οὐράνιον!

Ἦδ' ἰσκιότα περιβάλλει ἄλυτος τὴν πρὶν ἐλπίζουσαν οἰκογένειαν.

Τρία μόλις ἔτη παρῆλθον ἀφ' οὗτου ἕτερος τρυφερὸς θαλλὸς τοῦ αὐτοῦ οἰκογενειακοῦ δένδρου, ὁ πεφιλημένος Κωνσταντῖνος, ὑπὸ τὰ μαύρα χρώματα ἐτάφη καὶ ἰδοὺ σήμερον ὑπὸ τὴν κυπάρισσον ἐκείνου νεκρὸς ὁ Ἰωάννης κατακλίνεται!

ὦ! καὶ αὐτὸ τοῦ Χρυσοστόμου τὸ χεῖλος τὸ μελιρρημῶν ἐὰν ἐφθεγγετο ἤδη, δὲν θὰ ἴσχυε νὰ παρηγορήσῃ μνη-

τέρα ὑπὸ τοσοῦτου ἄλγους ὀδυρομένην. Ἄλλ' ἔχει τόσα ὁ κόσμος οὗτος ὁ ψευδῆς παθήματα!.. Καὶ ἡ καρδία τῆς μητρὸς ἢ ἔρημος εὐρίσκει ἀνακούφισιν καὶ λήθην, συγκρίνουσα τὰ ἰδικά της πρὸς τὰ ξένα.

Ἐλαφρὸν νὰ ἦ τὸ χῶμα τοῦ τάφου σου, πολὺκλαυστε Ἰωάννη, καὶ ἡ μνήμη σου ἄφθιτος.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν ἐμπολέμων.

Τὸ «Fremdenblatt» δημοσιεύει τοὺς ἐξῆς ὑπολογισμοὺς περὶ τῶν ἄχρι τοῦδε ῥωσικῶν ἀπωλειῶν: «Τὴν νύκτα τῆς 21 Ἰουνίου ἐπετελέσθη ἡ πρώτη διάβασις τοῦ Δουναβέως παρὰ τὸ Γαλάζιον καὶ συνεκροτήθη ἡ πρώτη ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπὶ τουρκικοῦ ἐδάφους μάχη παρὰ τὸ Βουδζάκ. Αἱ ἀπώλειαι τῶν ῥώσων ὑπελογίσθησαν τότε εἰς 150 νεκροὺς καὶ τραυματίας. Ἡ διαπεραίωσις παρὰ τὸ Σίστοβον, ἡ αὐτόθε μάχη καὶ ὁ κανονοβολισμὸς τῶν παριστριῶν πόλεων ὑπέβαλον τὸν ῥωσικὸν στρατὸν εἰς ἀπώλειαν 2000 περίπου ἀνδρῶν. Τῇ 5 Ἰουλίου παρὰ τὸ Τύρνοβον οἱ ῥῶσοι ἀπώλεσαν 500 ἄνδρας, τῇ δὲ 9 παρὰ τὴν Βιέλαν, ἐνθα τὸ ἵππικὸν τοῦ στρατηγοῦ Ἀρνόλδου ἔπαθε δεινῶς, 1500 ἄνδρας. Κατὰ τὴν πολιορκίαν καὶ ἄλωσιν τῆς Νικοπόλεως ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν 3000 ἄνδρες, κατὰ τὰς πρώτας ἐν Σίπκα μάχας (16 — 18 Ἰουλίου) 500, κατὰ δὲ τοὺς παρὰ τὸν Δῶμ ἀκροβολισμοὺς 100. Ἀπὸ τῆς 16 ἄχρις 24 Ἰουλίου ὁ στρατηγὸς Τσίμμερμαν ἀπώλεσεν ἐν Δοβρούτσα παρὰ τὴν Μεδζιτιέν, τὴν Σιλίστριαν, τὰ Μαγγάλια, τὸ Παζαρζίκ, 500 ἄνδρας. Κατὰ τὴν πρώτην περὶ τὴν Πλέβναν μάχην οἱ ῥῶσοι ἀπώλεσαν 3000, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν (31 Ἰουλ.) 10,000 ἄνδρας. Τῇ 29 συνεκροτήθη παρὰ τὸν Δῶμ ἡ μάχη τοῦ Ἐζιρζέ, ἧς τὰ θύματα ὑπελογίσθησαν εἰς 600 ἄνδρας. Ἀπὸ τῆς 22 Ἰουλ. ἤρξατο πέραν τοῦ Αἰμου μεταξὺ τοῦ σώματος τοῦ Γούρκου καὶ τοῦ Σουλεϊμάν πασᾶ σειρά αἰματηροτάτων μαχῶν, καθ' ἣν οἱ ῥῶσοι ἀπώλεσαν ὥσθι 10,000 ἄνδρας. Κατὰ τὴν περὶ τὴν Λόφτσαν μάχην τῇ 7 Αὐγούστου οἱ ῥῶσοι ἀπώλεσαν 1000, ἐν Σίπκα (21 — 26 Αὐγούστου) 3000, ἐν Ἀγιασλάρ 600, ἐν Καραχασάγκιζι 1000 ἄνδρας. Ἡ ἐπίθεσις τοῦ Ὀσμάν-πασᾶ κατὰ τοῦ Πελιαζάτ τῇ 31 Αὐγούστου ὑπέβαλε τοὺς ῥώσους εἰς ἀπώλειαν 1000, ἡ ἄλωσις τῆς Λόφτσας τῇ 3 Σεπτεμβρίου εἰς ἀπώλειαν ἑτέρων 1000 καὶ ἡ μάχη τοῦ Κατσελέβου τῇ 6 Σεπτ. εἰς ἀπώλειαν 600 ἀνδρῶν. Αἱ ἀπώλειαι τῶν ῥώσων κατὰ τὴν τρίτην αἰματηροτάτην μάχην περὶ τὴν Πλέβναν ὑπελογίσθησαν εἰς 20,000 ἄνδρας. Ἐν Σιννάγκιζι (14 Σεπτ.) 500. Κατὰ τὴν μάχην τῆς 17ης Σεπτ. ἐν Σίπκα ἐφονεύθησαν καὶ ἐπληγώθησαν 1000 ἄνδρες. Εἰς ἑτέροις 1000 ἄνδρας δύναται τις νὰ ὑπολογίσῃ τὰς ἀπώλειαις τῶν ῥώσων κατὰ τοὺς ἀναριθμήτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκστρατείας ἀκροβολισμοὺς. Ὡστε αἱ ὀλικαὶ ἀπώλειαι τῶν ῥώσων ἀνέρχονται εἰς 64,000 ἄνδρας. Ὁ ῥωσικὸς στρατὸς ἀπώλεσεν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκστρατείας τὸ ἐν τέταρτον τῆς δυνάμεώς του, ἧτις 2 1/2 σώματα. Καὶ κατὰ μὲν τὸν Ἰούνιον ἀπώλεσε 2,200 ἄνδρας, κατὰ δὲ τὸν Ἰούλιον 25,000, κατὰ δὲ τὸν Αὐγούστον 13,000, κατὰ δὲ τὸν Σεπτ. 23,500. Τοπικῶς αἱ ἀπώλειαι διακρίνονται ὡς ἐξῆς: 5,000 παρὰ τὸν Δούναβιν, 6,500 παρὰ τὸν Δῶμ, 2,000 ἐν Δοβρούτσα, 34,000 πρὸ τῆς Πλέβνας καὶ 16,000 παρὰ τὸν Αἶμον.

Ἀνάλογοι πρὸς τὰς κλοσσιαίας ταύτας ἀπώλειαι τῶν ῥώσων εἶναι καὶ αἱ ἀπώλειαι τῶν τούρκων. Ὁ Σουλεϊμάν ἀπώλεσε τοῦλάχιστον 25,000 ἄνδρας. Ἐν Νικοπόλει ἡγματοκίθησαν 5,000, ἐν Λόφτσα καὶ Πλέβνα ἔπεσαν 7,000,

3,000 δὲ παρά τὸν Λόμ. Σημειώτεον δ' ὅτι αἱ ἀπώλειαι τῶν Τούρκων δὲν δύνανται ν' ἀναπληρωθῶσι μεθ' ὅτης αἱ τῶν Ῥώσων εὐκολίας. Κατὰ τὸ 1828, ὅτε τὰ φονικά ἐργαλεῖα δὲν ἦσαν ὅσον νῦν τέλεια, οἱ Ῥώσοι ἀπώλεσαν 45,000 ἄνδρας, 50,000 ἐν ἔτει 1829· ἀλλ' εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἀπειράριθμα θύματα τῶν νόσων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Αἱ ἐντιμοὶ συνάδελφοι, «Τηλέγραφος» καὶ «Ἀλήθεια», δημοσιεύσασι ἀλληλογραφίας ἐκ Σύρου περὶ τῆς μεταξὺ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ διωρισμένου δι' ἐπισήμου καταστατικοῦ καὶ τῆς διαθήκης τοῦ αἰοδίου Α. Παμπαγιώτου ἐπὶ τῆς καταλειφθείσης ὑπ' αὐτοῦ περιουσίας, καὶ τοῦ κ. Ν. Β. Καβούρ ἀναφυσίσης διαφωνίας, οὐδαμῶς εἶχον δίκαιον νὰ ἀποδεχθῶσιν αὐτὰς ἀνεξετάστως καὶ νὰ ἐξυβρίσωσι δι' αὐτῶν τὰς ἐπισημότερας τοῦ τόπου ἀρχὰς δι' ἐπιθέτων τῶν Ἀριστῶν καὶ τῶν αἰμοδόρων ἐπιδρομέων. Ἡ ἡμετέρα κοινωρία, ἀγανακτοῦσα διὰ τὰς ὑβρεῖς ταύτας, αἵτινες προσβάλλουσι οὐ μόνον δημοσίους καὶ δημοτικούς ἀρχοντας ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν καὶ τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς κ. Α. Κουτσονότην, λυπεῖται εἰς ὑπερβολὴν διότι ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος ἐσπευσε νὰ προδικάσῃ ἐπὶ ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς εἰς μόνην τὴν δικαιοσύνην προσήκει νὰ ἐκφέρῃ τὴν ἑαυτῆς ἐτυμηγορίαν. Ὁ κ. Ν. Καβούρ δὲν πιστεύομεν νὰ ἦναι ὁ συντάκτης τῶν ἀνωνύμων τούτων διατριβῶν, καθόσον εἰς αὐτόν, ὡς ἄνθρωπον ἐξέφρανα, τότε μόνον ἐπετρέπετο νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, ἀποῦ πρῶτον ἐξήντηλει πάντα τὰ δικαστικά μέτρα καὶ δὲν ἐπέθετο ὅτι αἱ ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ αἰοδίου Παμπαγιώτου ἐγερθεῖσαι ἀξιώσεις του ἦσαν ἔκτοποι. Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἂν ἐσκέφθη νὰ πράξῃ, αἱ ὑβρεῖς καὶ τὰ ληστρικά ἐπίθετα ἦσαν ὅλως περιττὰ ἐν διατριβῇ, ἐν ἧ ὁ διατριβογράφος περιάπτει ἑαυτῷ ὄνομα σχεδόν τι παραπλήσιον τῶ τῶν Ζωσιμάδων καὶ Καπλανῶν. Ἡ δικαστικὴ ὁδὸς εἶναι ἀρμόδια νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα, ἡ δὲ εὐπρέπεια ἐν τῇ φράσει καὶ ἡ εὐφημολογία εἶναι τὰ δείγματα τὰ διακρίνοντα τοὺς εὐγενῶς ἀνατετραμμένους, ἔστω καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι οἱ ὑβρίζομενοι συνώμοσαν νὰ ἀποστερήσωσι τὸν κ. Ν. Καβούρ οὐχὶ ἀλλοτρίας, ὡς ἡ τοῦ Παμπαγιώτου, ἀλλὰ πατρικῆς του περιουσίας. Ἐλπίζομεν ὅτι τοῦ λοιποῦ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης δὲν θ' ἀναγνώσωμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας φράσεις ἀπρεπείας καὶ ἀνοικείους, πάθη χαμερπῆ καὶ ἀδημονίαν ἀπεγνωσμένην διεκδηλοῦσας.

— Πολλοὶ τῶν δικαστικῶν τοῦ Κράτους λειτουργῶν ἐτιμήθησαν διὰ τῶν διαφορῶν Β. παρασῆμων. Ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει δὲ ἔλαβον τὸν ἀργυροῦν Σταυρὸν τῶν Ἱπποτῶν οἱ κ. κ. Βλάχος, πρόεδρος τῶν παρ' ἡμῖν Πρωτοδικῶν, Κλοτσάρης εἰσαγγελεὺς καὶ Πρεζάνης εἰρηνοδίκης. Συγχαίροντες αὐτοῖς ἐπὶ τῇ ἐξαιρετικῇ ταύτη τιμῇ ἐπιδοκιμάζομεν τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ἀλλ' ἀποροῦμεν διὰ τί ἐλησμονήθη ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐν τῷ παρ' ἡμῖν Πρωτοδικείῳ δικαστῶν, καὶ τοῖ ἀνὴρ πολλῆς ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ διὰ τὴν ἄκραν εὐθυδικίαν καὶ τὸν ἀκάματον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ζήλόν του.

— Χθὲς ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιοτίτου κυρίου Δημητρίου Βουλπιώτου μετὰ τῆς ἐρατεινῆς δεσποινίδος

κ. Ἰουλίαν Ἰ. Ῥοδοκανάκη. Συγχαίροντες τοῖς γονεῦσι καὶ τοῖς νεονύμφοις ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ αὐτῶν ἐνώσει, εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον μακρὸν, εὐδαίμονα καὶ πάσης ἀνθρωπίνης εὐημερίας μεστόν.

— Χθὲς ἐτελέσθησαν ἐν ἄνω Σύρῳ οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Νικολάου Ζ. Μαραγκοῦ μετὰ τῆς χαριτοβρύτου δεσποινίδος κ. Μαργέτας Φ. Σαλάχα, θυγατρὸς τοῦ Δημάρχου Σύρου. Εὐχόμεθα τοῖς νεονύμφοις ἐκ μέσης καρδίας βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα.

— Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ πρό τινας ἀφιχθεὶς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὀφθαλμιατρὸς κ. Ἐρρίκος Δε-Κάρρος, πρὸς ἂν πλείστοι μέχει τοῦδε εὐγνωμόνως σφειλουσι τὴν θεραπείαν τῶν ὀφθαλμῶν των, προτίθεται νὰ διαμεῖνῃ διαρκῶς ἐνταῦθα ἐξασκῶν τὸ φιλόανθρωπον ἐπάγγελμά του. Ὁ κ. Δε-Κάρρος ἐκτὸς τῆς ἀδιαφιλονικητοῦ ἐπιστημονικῆς ἱκανότητος ἦν κέκτηται, συνενοῖ ἐν ἑαυτῷ καὶ καρδίαν εὐγενῆ καὶ εὐαίσθητον, ἀφιλοκερδειαν ἅμα καὶ καλοκαγαθείαν, χαρίσματα ἅτινα καθιστῶσιν αὐτὸν ἀξιαγάπητον. Συνιστῶντες αὐτὸν κατ' ἐξαιρέσειν εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας γνωστοποιούμεν, προσέτι ὅτι ὅσοι τῶν ἀπόρων συμπολιτῶν μας, πάσχοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν ἀνάγκην αὐτοῦ, δύνανται νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Ἀθαν. Παπαθανασίου, κατὰ πᾶσαν Δευτέραν, Πέμπτην καὶ Σάββατον, περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. ἐνθα ὁ εἰρημένος ἀσκληπιάδης θέλει παρέχει αὐτοῖς δωρεὰν τὴν φιλόανθρωπον συνδρομὴν του.

— Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Βασιλίσσης, οὗς ὑπεδέχθη ἐνθουσιωδῶς ὁ λαὸς τῶν Θηβῶν, κατόκησαν ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Γζουρέλη, διακοσμηθεῖσα καταλλήλως. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν κατέλυσε ἐν ἄλλαις οἰκίαις. Ἡ διαμονὴ τῶν Α. Α. Μεγαλειότητων ἐν Θήβαις θὰ διαρκέσῃ περὶ τὰς δύο ἐβδομάδας.

— Τηλεγράφημα ἐκ Θηβῶν τῆς 6 Ὀκτωβρίου πρὸς τὴν συνάδελφον «Στοάν» γράφει:

«Σήμερον τῇ 2 ὥρᾳ μετὰ μεσημβρίαν ἐγένετο ἐπιθεώρησις τοῦ στρατοῦ. Ὁ Βασιλεὺς ἦτο ἐφιππος μετὰ μεγάλου ἐπιτελείου. Παρήλασαν πρὸ αὐτοῦ 3,500 ἄνδρες. Ἀριστον τὸ παράστημα τοῦ στρατοῦ καὶ τὸ ἠθικόν. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκεϊάν του τῷ Μεράρχῃ ὑποστρατήγῳ Σούτσῳ. Ὁ λαὸς ἀνευφημεῖ.»

— Κατὰ τὴν «Φωνὴν» τῆς Πετρούπολεως, ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων ἀπέστειλεν εἰς τὴν σεπτὴν αὐτῆς μητέρα μεγάλην δούκισσαν Ἀλεξάνδραν, προστατίδα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, 450 λίτρας ἀρίστου ἑλληνικοῦ καπνοῦ καὶ 90 λίτρας μέλιτος, ὅπως διαθεθῶσιν ὑπὲρ τῶν Ῥώσων τραυματιῶν.

— Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν «Στοάν»:

«Τέλος πάντων! Μετὰ τόσα λάθη καὶ ἀποτυχίας ἐκέρδησαν μίαν μάχην οἱ Ῥῶσοι· ἀλλὰ μάχην μεγάλην καὶ ἀποφασιστικὴν. — Μετὰ σειρὰν μαχῶν ἀρξαμένων τὴν τρίτην τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, 27 Σεπτεμβρίου, κατεστράφη τέλος τῇ 3 ἰσταμένου ὁ Γαζὴ Μουκτάρ πασᾶς πρὸ τοῦ Κεζίλ-Τεπε ὅπου εἶχε καταφύγει καὶ ὀχυρωθῇ. Ὁκτὼ πασάδες, κατὰ τὸ τηλεγράφημα τοῦ Ῥούτερ, 40 ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ στρατοῦ τοῦ Μουκτάρ ἠχμαλωτίσθησαν μετὰ 30 σημαίων καὶ τριῶν κανονοστοιχιῶν Κρούπ.

» Κατὰ τοὺς τελευταίους ὑπολογισμοὺς ὁ στρατὸς τοῦ Μουκτάρ πασᾶ συνέκειτο ἐκ 36,000 ἀνδρῶν ὥστε ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ, ἧς ἤγειτο αὐτὸς ὁ ἴδιος συνέκειτο ἐξ 20,000, πρέπει νὰ ὑπολο-

γίσιωμεν ὅτι συνέκειται ἐν 16,000 ἢ δεξιά πτέρυξ, ἥτις ἀναγκάσθη νὰ παραδοθῆ εἰς τοὺς Ῥώσους.»

— Ἀναγινώσκουμεν ἐν τῷ « Ἐθνικῷ Πνεύματι » : « Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, γράφει τις ἐκ Κων/πόλεως, εἰς Ὁθωμανὸς ὑπουργὸς ἀναβαίνων τὴν κλίμακα ἀτμοπλοίου, προσηραγμένον ἐγγὺς τοῦ ἐν τῇ θέσει « Βυζάντιον » ἀνακτόρου, ὠλισθήσεν. Ἐκ τοῦ ὀλισθήματος τούτου ἐπέσεν εἰς τὴν θάλασσαν ἡ πολυτίμος σπάθη τοῦ ὑπουργοῦ, ὅσας διέταξε τρεῖς δύτας νὰ ἐξαγάγωσιν αὐτὴν τῆς θάλασσης. Οἱ δύται πάραυτα ἐβυθίσθησαν ἐν τῷ ὕδατι πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς πολυτίμου σπάθης τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης σωρείαν ἀνθρωπίνων πτωμάτων, σεσηπτότων καὶ μὴ εἶδον ἐν τῷ βυθῷ τῆς θάλασσης· ἔντρομοι δὲ καὶ ἡμιθανεῖς ἀνήλθον ἐπὶ τῆς επιφανείας ἕνεκα τοῦ φοβεροῦ τούτου θεάματος. Τὰ πτώματα ταῦτα εἶναι Βουλγάρων ἐξορίστων, ἐγκαθηρ-χθέντων ἐν ταῖς πλησίον τῆς θέσεως ταύτης τουρκικαῖς φυλακαῖς καὶ προορισθέντων ὅπως τιμωρηθῶσι διὰ τοιούτου ἀγρίου καὶ σπαρακτικοῦ θανάτου.»

— Τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἥς προΐσταται ὁ μητροπολίτης, ἐτελέσθη ἐν Βελιγραδίῳ δημοτελεῖς μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Κανάρη. Ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται, ὁ Κανάρης ὑπῆρξε πέρυσι πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις συνέλεξεν ἐν Ἀθήναις συνεισφορὰς ὑπὲρ τῶν Σέρβων τραυματιῶν.

— Οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν φύλλων ἀφ' ὧν ἀνέλαθεν ὁ Σουλεϊμάν πασᾶς τὴν ἀρχιστρατηγεῖαν τοῦ Δουάβεως γράφουσιν ὅτι, ἀν ὁ καιρὸς ἐπιτρέψῃ βελτιούμενος, δύναται τις νὰ ἦναι βέβαιος ὅτι ὁ τουρκικὸς στρατὸς θέλει λάβει θέσιν ἐπιθετικὴν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ νέου Σερδάρ-Ἐκρέμ. Ὑπολείπεται νὰ γνωσθῆ ἂν δὲν ἦτο καλλίτερον ὁ τουρκικὸς στρατὸς νὰ διατηρήσῃ τὰ παρόντα καὶ νὰ μὴ δώσῃ ἀφορμὴν νίκης εἰς τοὺς Ῥώσους πρὸ τοῦ χειμῶνος.

— Δὲν παύουσιν αἱ σπαραξικάρδιοι ἀφηγήσεις, τῶν τρομερῶν ἐπακολουθημάτων τῶν πρὸ τῆς Πλέσνας μάχων. Εἰς ἀνταποκριτῆς τῆς « Ἐφημερίδος τῆς Αὐγούστης » ἐπιβεβαιῶνται ὅτι περὶ τοὺς τουρκικοὺς προμαχῶνας κείνται ἐτι καὶ σήμερον ἑκατοντάδες τραυματιῶν θνησκόντων βραδέως καὶ ὀρισταμένων ἀνεκδιηγήτους βασάνους ἐκ τῆς δίψης καὶ τῆς ἀσιτίας. « Οὔτε ἡ φαντασία τοῦ Δάντου ἠδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ κολάσεις φοβεροτέρας ἐκείνων, ἃς ὑφίστανται οἱ δυστυχεῖς οὗτοι τραυματίαι. Κατὰκείνται ἐπὶ δύο ἤδη ἐβδομάδας ἡμιπροτηριασμένοι καὶ αἱμάσσοντες ἐν μέσῳ σωρῶν σηπομένων πτωμάτων, ἐκπεθειμένοι τὴν μὲν ἡμέραν εἰς τὸν καυστικὸν ἥλιον, τὴν δὲ νύκτα εἰς τὸν παγετὸν καὶ ἔχοντες ὡς μόνους συντρόφους τοὺς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης περιφερομένους σαρκοβόρους κύνας καὶ ἰέρακας.»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀριχθέντα ἐνταῦθα.

ΑΘΗΝΑΙ, 9/21 Ὀκτωβρίου. — Ὁ Τζάρος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια θέλει διαχειρᾶσαι εἰς Βουλγαρίαν μετὰ τοῦ στρατοῦ ὅπως συμμαχία τῶν μάχων αὐτοῦ. Οἱ Τούρκοι ὑπολογίζουσι τὸν αἰχμαλωτισθέντα στρατὸν τοῦ Μουχτάρ εἰς 32 τάγματα.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 9/21. — Ὁ Σουλεϊμάν ἀπεσύρθη εἰς Ῥάσγαδ. Οἱ Ῥώσοι μετέφερον φοβερὸν ὕλικόν πολιορκίας εἰς Κάρς. Λειποτάκται ὑπολογίζουσι στρατὸν Πλέσνας 130 χιλιάδας, στερούμενον τροφῶν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 10/22. — Στρατιώται Μουχτάρ ἀποθα-

ρυνθέντες, καθημερινῶς λιποτακτοῦσιν. Ὁ Μελικὸς κατέλαβε τὰ βορειοανατολικά ὑψώματα τοῦ Κάρς. Ὁ Τσεργουκασὸς ἀσχολεῖται διακόψαι συγκοινωνίας Κάρς, Ἐρζερούμης καὶ Βατούμ.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 10/22. Τελευταία πολεμικὰ δελτία Ῥουμουλικῆς Κυβερνήσεως ὁμολογοῦσιν ὅτι ἔφθοδος Ῥωμούνων κατὰ τῆς Πλέσνας τὴν 29/10 ἀπεκρούσθη. Θερισμὸς δημητριακῶν καρπῶν Ἀμερικῆς ἀφθονώτατος.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 11/23. — Διαπραγματεύσεις ἤρξαντο πρὸς συνθηκολόγησιν παραδόσεως τοῦ Κάρς, πανταχόθεν περικυκλωμένου. Ὁ Χέϊμαν προχωρεῖ πρὸς τὴν Ἐρζερούμην. Οἱ Τούρκοι ἐτοιμάζονται εἰς χειμερινὴν ἐκστρατεῖαν Βουλγαρίας.

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΜΨΥΧΩΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ἀντικείμενα αὐτοῦ ἔσονται

Η ΓΕΩΡΓΙΑ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ, ΕΜΠΟΡΙΟΝ ἔ ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ἐκδίδεται κατὰ μῆνα

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, τῶν κ. κ.

A. Μανσόλα, Σ. Σπηλιωτάκη, Θ. Ὀρφανίδου

A. Κορδέλλα καὶ Ἐμμ. Δραγοῦμη.

Ἔτος Α'. — Φυλλάδιον 1 — Σεπτέμβριος.

Ἡ συνδρομὴ τοῦ Δελτίου εἶναι ἐτησίᾳ καὶ προπληρωτέα. Διὰ μὲν τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους συνδρομηταὶ νέαι δραχ. 10· διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ 14. Ἡ συνδρομὴ τοῦ Α' ἔτους ἐπεκτεινομένη μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1878 προσδιορίζεται διὰ μὲν τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους εἰς νέας δραχ. 12, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ 16, καταβάλλεται δὲ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Β' φυλλαδίου καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Γ'. Αἱ τῶν λοιπῶν ἐτῶν συνδρομαὶ λογιζονται ἀρχόμεναι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους. Ἐν οἰαδήποτε ἐποχῇ τοῦ ἔτους καὶ ἂν ἐγγραφῆ τις συνδρομητής, λαμβάνει καὶ ἅπαντα τὰ πρὸ τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ἔτους δημοσιευθέντα φυλλάδια.

Περιεχόμενα αὐτοῦ εἰσι τάδε : 1) Ἡ βιομηχανία ὑπὸ I. Α. Σούτσου· 2) Περὶ τῆς βιομηχ. συντάξεως τοῦ Ἐθνους ὑπὸ Σ. Α. Σπηλιωτάκη· 3) Περὶ τῆς ἐπενεργείας τῆς Γεωλογικῆς καταστάσεως τοῦ Ἐδάφους ἐπὶ τὸν κοινωνικὸν βίον ὑπὸ Α. Κορδέλλα· 4) Σχέσεις τῆς Γεωπονίας πρὸς τὴν Βιομηχανίαν καὶ ποία ἡ κατάστασις αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Θ. Γ. Ὀρφανίδη· 5) Ἀπογραφικὰ Ἱστορικὰ ἀπογραφικὰ ἐποφίς περὶ Ἑλλάδος ὑπὸ Α. Μανσόλα.

Πᾶσα σύστασις περὶ τοῦ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις κοινωνικοῦς τούτου συγγράμματος θεωρεῖται περιττή, ἀρκεῖν ἂν ἀποβλέψῃ τις εἰς τὰ ἐντιμα μέλη τῆς συντάξεως αὐτοῦ καὶ τὸν σκοπὸν εἰς ὃν ἀφορῶντα ἐπεχείρησαν τὴν τούτου ἐκδοσιν.

Ὁ ἐνταῦθα γνωστὸς ἔμπορος κ. Σταμάτιος Καστανὸς ἐκόμισεν ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης ΜΗΧΑΝΑΣ τῆς βαπτικῆς τελειωτάτας καὶ πωλεῖ αὐτὰς εἰς τιμῆς λίαν συγκαταβατικῆς. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην.